

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. R.**
bytem B. 709/34, X P.
adresa pro doručování: U. Č. k.
U V. 12, X P.
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kužílkem
sídlem Blahoslavova 72/4, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2017, č. j. MPSV-2017/75333-922, ve věci
doplatku na bydlení,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši celkem 3 146 Kč, která mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ostravě.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 24. 2. 2017, č. j. 21820/2017/PRR, kterým byl žalobci snížen doplatek na bydlení (dále jen „dávky“) z částky 3 318 Kč na částku 3 246 Kč měsíčně ode dne 1. 2. 2017.
2. Žalobce v **žalobě** namítal, že nesouhlasí s opětovným snížením dávky, jde o dominový efekt. Došlo k porušení § 2 a § 3, resp. § 1 - § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Nebyl dodržen účel zákona. Proces nebyl spravedlivý, bylo porušeno právo žalobce na pomoc v hmotné nouzi podle čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a princip dobré správy. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Došlo k diskriminaci. Byla zde překážka litispendence a rozhodnuté věci. Rozhodnutí je nezákonné, došlo k vadám řízení.
3. V doplnění žaloby žalobce upřesnil, že opakovaně k odvolání žalobce bylo zrušeno rozhodnutí úřadu práce ve věci dávky, a to od roku 2014. Nezákonost napadeného rozhodnutí spočívá v tom, že dávka je snižována v návaznosti na předchozí dávku, ze které se počítá, a již ta byla nezákonná. Než bylo zahájeno nové řízení v téže věci, nebylo pravomocně rozhodnuto v předchozí věci a jde o překážku litispendence, příp. věci rozhodnuté. K této námitce se žalovaný nevyjádřil. Žalovaný se pouze zabývá otázkou, zda bydlení žalobce na ubytovně je bydlením, majícím nárok na dávku.
4. K důkazu žalobce navrhl i rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2016/134172-922 ze dne 28. 6. 2016, kterým byl žalobci přiznán doplatek na bydlení za září 2014 až leden 2016 v celkové výši 4 997 Kč. Zde je uvedeno, že žalobci byla přiznána dávka v nižší výši, než jaká mu náležela. Pokud o výši dávky bylo rozhodnuto a následně žalovaný rozhodnutí o snížení dávky zrušil a věc vrátil úřadu práce k dalšímu řízení, bylo jedinou povinností úřadu práce dorovnat žalobci vzniklý rozdíl. Nad rámec toho žalovaný uvedl, že o výplatě dávky se správní řízení nevede, rozhodnutí se nevydává a úřad práce takové řízení vedl a rozhodnutí vydal mimo právní předpis.
5. Žalovaný se nezabýval námitkou žalobce o zastavení řízení. Neustálým rušením rozhodnutí a neschopností žalovaného učinit řádné opatření, aby úřad práce ve věci rozhodl, bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.
6. Napadené rozhodnutí je nicotné, protože žalovaný má vydat zákonné rozhodnutí a nikoliv konstatovat tvrzení úřadu práce a ignorovat skutkový stav a porušování práv žalobce.
7. Další důvod nezákonnosti spatřoval žalobce v délce řízení. Neustálý ping-pong, vedení osmi řízení, z nichž ani jedno není ukončeno, porušuje práva žalobce.
8. Žalobce namítl porušení § 33 až § 35 a § 44 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pomoci v hmotné nouzi“).
9. Poskytováním dávek stát porušuje zákon o EET. Vydává potvrzení formou ústřížku, který nespĺňuje požadavky zákona o EET. Ústřížky, které jsou součástí spisu, navrhl žalobce k důkazu.
10. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobce je dlouhodobě příjemcem dávek v hmotné nouzi, včetně doplatku na bydlení, jehož výše v průběhu času byla měněna dle zjištěných rozhodných skutečností. Ke dni 31. 1. 2016 žalobci náležela podle spisu dávka ve výši 3 318 Kč měsíčně. V souvislosti s účinností zákona č. 367/2016 Sb., jmenovitě jeho čl. II bod 3 a v návaznosti na nařízení vlády č. 449/2016 Sb. (o stanovení výše nákladů na

bydlení) úřad práce zahájil ve věci nového posouzení dávky ode dne 1. 2. 2017 řízení a vyhodnotil podmínky pro doplatek na bydlení u případu hodného zvláštního zřetele u osob využívajících jiný než obytný prostor, ubytovací zařízení a část bytu a vzal v úvahu snížení částek normativních nákladů pro rok 2017, přehodnotil dávku a snížil ji.

11. K odvolání žalobce žalovaný dospěl po přezkoumání rozhodnutí k závěru, že odvolání je nedůvodné. Čtyři meritorní rozhodnutí jsou předmětem žalob u zdejšího soudu, ve dvou případech byla žaloba zamítnuta.
12. Žalobce chybně uvádí, že dávka mu byla snížena nezákonně z předchozí, nezákonně a nepravomocně stanovené dávky. Ke dni vydání rozhodnutí úřadu práce (24. 2. 2017) o výši dávky ke dni 31. 1. 2017 bylo pravomocně rozhodnuto a rozhodnutí nebylo zrušeno. Bylo tak možné navázat na zákon č. 367/2017 Sb. a na citované nařízení a zahájit správní řízení o novém posouzení nároku na dávku a její výši a ve věci rozhodnout. Nemůže proto jít o překážku věci rozhodnuté nebo překážku zahájeného řízení. V posuzované věci šlo o řízení ve věci „přehodnocení“ nároku na dávku. Žádné jiné řízení v této věci nebylo vedeno. O výši dávky ode dne 1. 2. 2017 nebylo samostatně rozhodnuto žádným jiným rozhodnutím.
13. Všemi námitkami žalobce se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí. Podmínky pro plnění nároku na dávku je úřad práce povinen hodnotit každý měsíc, včetně toho, zda se jedná o případ zvláštního zřetele hodný.
14. Námitka, že podle rozhodnutí o dávce za leden 2014 až leden 2016 měl úřad práce doplatit žalobci rozdíl, nemá vztah k projednávané věci. O nároku od 1. 3. 2014, od 1. 9. 2014, od 1. 2. 2016 a od 1. 3. 2016 bylo pravomocně rozhodnuto žalovaným tak, že změny byly provedeny v souladu se zákonem.
15. Za září 2014 až leden 2016 byla dávka doplácena i přesto, že úřad práce v této věci vedl řízení a vypravil rozhodnutí, které bylo v odvolacím řízení zrušeno a řízení bylo zastaveno (neboť o doplacení dávky se nevede řízení a nevydává rozhodnutí). Jednalo se o doplatek ve výši 5 Kč za období od září 2014 do ledna 2015 z důvodu nesprávného zaokrouhlení, a částku 4 992 Kč za únor 2015 až leden 2016, kdy byla dávka opakovaně vyplácena na základě rozhodnutí o snížení dávky od února 2015. Toto rozhodnutí (o snížení dávky od 1. 2. 2015) bylo zrušeno a řízení bylo zastaveno. Nicméně ke zrušení rozhodnutí a zastavení řízení došlo pouze proto, že až do konce roku 2015 nebylo pravomocně rozhodnuto o nároku na dávku od 1. 9. 2014 a nové posouzení nároku od 1. 2. 2015 v návaznosti na novelu nebylo možné provést.
16. Na žalobce tak dopadlo až nové hodnocení nároku ode dne 1. 2. 2016 v návaznosti na citované nařízení. Nejednalo se tedy o odklon od praxe žalovaného, ale o nápravu stavu v návaznosti na posloupnost rozhodování, legislativních změn a s ohledem na příslušná ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi. V konkrétním období a z konkrétních důvodů (změny v rozhodných skutečnostech). Nedošlo proto k žádné nezákonnosti.
17. Žalobce namítal porušení zásad, ale toliko obecně. K tomu se žalovaný nemůže proto adekvátně vyjádřit.
18. Ve všech věcech žalovaný pravomocně rozhodl a k datu podání žaloby či sepsání vyjádření k žalobě nebylo vedeno neukončené správní řízení. O dávce od 1. 2. 2017 žalovaný rozhodoval pouze jednou. Žalovaný nesdílel názor žalobce o nicotnosti napadeného rozhodnutí. K ping-pongu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 Ads

146/2016-35. Žalobce vyvolal odvolací řízení svou aktivitou. V dané věci bylo rozhodnutí o odvolání vydáno v zákonné lhůtě. Žalobce neuvedl konkrétně, v čem má podle něj spočívat porušení § 33 - § 35 a § 44 zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o EET, proto se k těmto námitkám nemohl žalovaný vyjádřit.

19. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 4. 2017.
20. Ze **správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil z protokolu o jednání úřadu práce dne 9. 2. 2017, že žalobci bylo vysvětleno snížení dávky v případě žalobce a sdělen obsah nové právní úpravy podle zákona č. 367/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 449/2016 Sb., kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2017 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení.
21. Rozhodnutím ze dne 24. 2. 2017 úřad práce snížil žalobci doplatek na bydlení z 3 318 Kč na 3 246 Kč měsíčně ode dne 1. 2. 2017. Příklad žalobce je případ hodný zvláštního zřetele, úřad práce podrobně odůvodnil své úvahy, výpočty a postupy. Důvodem ke snížení doplatku na bydlení byla nová právní úprava a skutečnost, že od 1. 2. 2017 došlo ke snížení částek normativních nákladů.
22. Žalovaný odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že podle čl. II bodu 3 zákona č. 367/2016 Sb. je nyní namísto zohledňované částky nákladů na bydlení ve výši 3 318 Kč zohledňována částka 3 246 Kč, proto úřad práce zahájil řízení a doplatek na bydlení snížil. Žalovaný zdůraznil, že je žalobce, který bydlí na ubytovně, považován za osobu užívající byt podle § 33 odst. 6 zákona o pomoci v hmotné nouzi, neboť bylo shledáno, že žalobcův případ je případ zvláštního zřetele hodný a s tímto vyslovila souhlas i obec. Doplatek na bydlení je pak v takovém případě dávkou nenárokovou a je možné ho přiznat pouze v mimořádných situacích. V daných případech úřad práce započítává podle § 34 písm. d) zákona o pomoci v hmotné nouzi od odůvodněných nákladů na bydlení náklady podle § 34 písm. a) až c), a to do výše, která je v místě obvyklá, avšak maximálně do 90 % normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře. V daném případě posuzoval úřad práce správně podmínky nároku za rozhodné období ledna 2017. V případě žalobce byly normativní náklady ve výši 3 245,85 Kč s přihlédnutím k velikosti obce Přerova, počtu osob v bytě s žalobcem. Nově zákonem stanovených 90 % normativních nákladů na bydlení v případě žalobce činí 3 246 Kč. Žalobce neměl v rozhodném období žádný příjem, neměl příspěvek na bydlení a příspěvek na živobytí činil 3 410 Kč. Výpočet doplatku na bydlení byl následující: $(3\,246\text{ Kč} - 0\text{ Kč}) - (0\text{ Kč} + 3\,410\text{ Kč} - 3\,410\text{ Kč}) = 3\,246\text{ Kč}$. V této výši náležel v únoru 2017 žalobci doplatek na bydlení, který je účelovou dávkou a není plnou kompenzací nákladů bydlení.
23. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná. Soud se ztotožnil se skutkovými a právními závěry správních orgánů.
24. Námitku nepřezkoumatelnosti neshledal soud důvodnou. Správní orgány I. a II. stupně a potažmo rozhodnutí obou těchto orgánů coby jeden přezkoumávaný celek se vypořádaly se všemi podstatnými skutečnostmi. K otázce nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí

z hlediska nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů rozhodnutí se vyjádřil Nejvyšší správní soud, např. ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003 (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), takto: „*Za nesrozumitelné lze obecně považovat takové soudní rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, kdy nelze zjistit, zda soud žalobu zamítl nebo o ní odmítl rozhodnout, případy, kdy nelze seznat co je výrok a co odůvodnění, dále rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje apod. Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.*“ Tyto závěry lze použít i v souzené věci. O žádnou z těchto situací se však v souzené věci nejednalo.

25. Dále soud předesílá, že předmětem přezkumu je řízení zahájené z úřední moci a následně vydaná rozhodnutí. Otázkou, která byla v tomto řízení řešena, je otázka snížení normativních nákladů s účinností ode dne 1. 2. 2017 na základě nově přijaté právní úpravy a v návaznosti na to snížení doplatku na bydlení žalobce.
26. Další žalobní námitkou žalobce vyslovil nesouhlas se snížením doplatku na bydlení. Tato námitka žalobce není důvodná. Snížení doplatku na bydlení bylo provedeno z důvodu nové právní úpravy. Úřad práce byl povinen zahájit řízení a podle konkrétních skutkových a právních okolností v případě žalobce dávku snížit.
27. Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy *státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.*
28. Podle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod *státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.*
29. Orgány veřejné moci jsou vázány při výkonu své pravomoci a působnosti zákony a nemohou je ignorovat. Pokud čl. II bod 3 zákona č. 367/2016 Sb. uložil úřadu práce konkrétní povinnost, úřad práce ji musel splnit. Podle citovaného ustanovení *nárok na opakující se dávku pomoci v hmotné nouzi přiznanou podle zákona č. 111/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nezaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; orgán pomoci v hmotné nouzi v takovém případě nejpozději do 3 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přehodnotí nárok na opakující se dávku pomoci v hmotné nouzi podle zákona č. 111/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*
30. Úřad práce dne 9. 2. 2017 seznámil žalobce s novou právní úpravou a přehodnotil nárok na dávku v řízení, které soud na základě žaloby přezkoumává. Soud ze správního spisu a příslušné právní úpravy zjistil, že správní orgány vybraly na případ žalobce správně příslušná ustanovení zákona a nařízení vlády č. 449/2016 Sb. a použily je správně na řádně zjištěný skutkový stav. Ostatně, žalobce ani v této námitce neuvádí, že by skutkový stav byl jiný, než jak ho zjistily správní orgány, ani nenamítá, že by na případ žalobce dopadala jiná ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi či jiných právních předpisů nebo že by výklad zaujatý správními orgány byl nesprávný a z jakého důvodu. Žalobce fakticky nesouhlasí s nově přijatou právní úpravou. Soud však přezkoumává v soudním řízení správním zákonnost napadených rozhodnutí a předcházejících postupů v daném řízení.

V tomto případě soud nezákonnost nezjistil; naopak, napadená rozhodnutí byla vydána v souladu s tehdy účinnou právní úpravou.

31. Nedůvodná je obecná námitka porušení zásad a činnosti správních orgánů podle § 1 až § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žádné takové porušení k námitkám žalobce soud nezjistil.
32. K obecným námitkám (námitka diskriminace, porušení základních práv a svobod ap.) soud konstatuje, že podle setrvalé judikatury správních soudů jsou jak správní orgány, tak soudy povinny vypořádat se s konkrétními námitkami, s námitkami konkrétního porušení právních předpisů, nesprávného výpočtu, konkrétních důvodů nesprávného zjištění skutkového stavu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, čj. 8 As 13/2007-100, nebo ze dne 13. 4. 2004, čj. 3 Azs 18/2004-37, všechny zde uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).
33. Když tedy sám žalobce ponechal svou žalobní námitku v takto obecné rovině, nelze soudům či správním orgánům vyčítat, že se s ní vypořádal právě v míře odpovídající její obecnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78). Krajský soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).
34. Soud nesouhlasí s tím, že zde byla překážka litispendence nebo rozhodnuté věci (*res administratae*). V případě čl. II bod 3 zákona č. 367/2016 Sb. šlo o novou právní úpravu. Zákon byl přijat dne 19. 10. 2016 a nabyl účinnosti dne 1. 2. 2017. Nařízení vlády č. 449/2016 Sb. bylo přijato dne 19. 12. 2016 a nabylo účinnosti dne 1. 1. 2017. Podle těchto předpisů a ve znění účinném od 1. 2. 2017 (zákon č. 367/2016 Sb.) a od 1. 1. 2017 (nařízení vlády č. 449/2016 Sb.) poprvé postupoval úřad práce a žalovaný až v přezkoumávané věci.
35. Předcházející rozhodnutí a řízení neměla s daným řízením a rozhodnutím žádnou souvislost. Úřad práce a žalovaný popsaly srozumitelně, jakým způsobem, na základě kterých ustanovení zákona a jakých částek vypočítal nově doplatek na bydlení. Tomuto postupu ani vysvětlení nelze nic vytknout, proběhlo v souladu se zákonem a nedošlo ani k vadám řízení, toliko obecně namítaným. Žalobce neměl nárok na doplatek na bydlení a stal se příjemcem dávky pouze na základě podřazení pod institut „případu hodného zvláštního zřetele“. Žalobce sice v doplnění žaloby uvádí, že se žalovaný zabýval nájemním bydlením, ale v tomto směru námitku proti výkladu neurčitého právního pojmu nevznášel; pouze namítal, že se žalovaný nevyjádřil k překážce litispendence či věci rozhodnuté.
36. Ve vyjádření ve správním řízení a v odvolání žalobce namítal antisociální dopad rozhodnutí. Fakticky žalobce brojil proti sociální politice a znění zákona. Nešlo však o námitku nezákonnosti. Pouze zákonnost přezkoumává soud ve správním soudnictví a žalovaný přezkoumává zákonnost a věcnou správnost pouze v rozsahu námitek. Svými žalobními i odvolacími námitkami se tak žalobce mýlí se souzenou věcí a smyslem soudního přezkumu zákonnosti.
37. Navržené důkazy soud neprováděl, protože neměly vztah k souzené věci. Žalovaný ani úřad práce v posuzovaném případě nevycházely z žádného podkladového rozhodnutí a z částek stanovených v předcházejících řízeních, ani jim to neukládal zákon. Naopak, úřad práce vycházel pouze a nově ze skutečností, kteřé mu ukládá k posouzení zákon a které

jsou popsány v napadených rozhodnutích. Od těchto povinností se správní orgány neodchýlily.

38. V posuzovaném případě nedošlo podle soudu k namítaným průtahům řízení. Řízení bylo zahájeno z úřední moci dne 9. 2. 2017, dne 24. 2. 2017 (tedy ještě též měsíc) vydal rozhodnutí úřad práce a dne 4. 4. 2017 bylo vydáno rozhodnutí o odvolání, které bylo úřadu práce doručeno dne 3. 3. 2017 a dne 20. 3. 2017 doručeno žalovanému, tedy ještě tentýž měsíc. Žalovaný rozhodnutí vydal dne 4. 4. 2017. O průtahy se proto v dané věci nejednalo a všechna rozhodnutí byla vydána v zákonných lhůtách (srov. § 71 správního řádu).
39. Ani úřad práce, ani žalovaný neměly žádnou možnost odchýlit se od kogentních, prikazujících a taxativních právních norem, které jim ukládaly provést řízení a vydat rozhodnutí tak, jak to jmenované správní orgány provedly.
40. Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalovaný ani žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).
41. Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a doplnění žaloby 2 x 1 000 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K celkové částce 2 600 Kč náleží podle § 35 odst. 8 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč. Celková odměna za zastupování činí 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. března 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně